

Sobota 6. týždňa

Mk 9,2-13

Viera v Krista

Posilniť veriacich vo viere v Ježišovu moc

Spolu s tromi učeníkmi sme sa stali svedkami premenenia Pána na vrchu Tábor. Scéna nám pripomína inú horu, ktorá zohrala v dejinách Izraela veľmi dôležitú úlohu – Sinaj. S touto horou sú spojené osudy dvoch postáv, ktoré sa rozprávajú s Ježišom – Mojžiša a Eliáša.

Aj vtedy, keď Izraeliti vyšli z Egypta, odchádza Mojžiš na horu Sinaj, aby sa rozprával s Bohom a dostal Desatoro. Aj vtedy vrchol zahalil oblak, ktorý je znakom Božej prítomnosti, a keď odtiaľ prišiel, jeho tvár žiarila, lebo bol jediným človekom, s ktorým sa Boh rozprával z tváre do tváre, teda dôverne, ako s priateľom.

Aj Eliáš, keď plný strachu uteká pred kráľovnou Jezabel, prichádza na tento vrch, avšak premenený štyridsaťdennou púťou po púšti. Boh k nemu prichádza vo vánku a pýta sa ho: „**Čo tu robíš, Eliáš?**” **On odpovedá: „Plný som horlivosti za Pána, Boha zástupov”** (1Kr 19,13-14).

Hora Tábor predstavovala pre každého, kto poznal Písmo symbol vrchu, na ktorom sa zjavil Boh. Všetky okolnosti sú výrečné: S kým sa tu rozprávajú Mojžiš a Eliáš, ak nie s Bohom? Ježiš je teda Boh, Boh večný, Boh Izraela. Okrem toho sú Mojžiš s Eliášom symbolom Zákona a Prorokov ako dvoch svedkov, ktorí sa vyžadovali na potvrdenie nejakého výroku. V tomto prípade božstva Ježiša Krista.

Ak sa vžijeme do situácie učeníkov, boli pravdepodobne ešte skleslí kvôli Pánovej predpovedi svojho umučenia a razantnou reakciou voči Petrovi, ktorého Ježiš nazval satanom, Božím protivníkom. Preto ich berie do ústrania a ukazuje sa im v sláve, ukazuje sa im ako čakaný Mesiáš, Vykupiteľ Izraela. Ukazuje sa im ako ten, ktorý má moc, ktorý má moc premeniť nielen seba, ale aj ich srdcia, a to v jednom okamihu. Apoštol Ján, ktorý bol svedkom tohto premenenia, na záver svojho evanjelia bez strachu vyznáva: „**Toto je napísané, aby ste verili, že Ježiš je Mesiáš, Boží Syn, a aby ste vierou mali život v jeho mene**” (Jn 20,31). Bývame často skleslí a rozčarovaní zo života? Sklame nás priateľ, kolega v práci, deti či rodičia, možno aj kňaz? Ale nebojte sa, Ježiš to vidí a ponúka nám pomoc. Nech nás posilní jeho uistenie: „**Vo svete máte súženie, ale dúfajte,**

ja som premohol svet” (Jn 16,33)! „Ja som s vami po všetky dni až do skončenia sveta” (Mt 28,20). Kristus nám nechce ťahať medové motúzy popod nos. Nehovorí nám lacné frázy, ale slová, ktoré majú moc. On má moc včera, dnes a naveky (porov. Hebr. 13,8)! Príkladom sú nám telesné a duchovné uzdravenia a obrátenia mnohých známych, ale aj neznámych ľudí.

Jedným z nich je aj svetoznámy francúzsky básnik Paul Claudel, ktorý sa narodil v nábožensky ľahostajnej rodine a na gymnáziu úplne stratil vieru. Uznával iba materialistickú hypotézu, že všetko riadia nezmeniteľné zákony, ktorých pôvod veda v krátkom čase odhalí. Bol presvedčený, že Boh neexistuje. Ako neverec prišiel večer na Božie narodenie do katedrály Notre Dame v Paríži, aby si prezrel jej vnútornú krásu pri bohatom vianočnom osvetlení. Jeho básnická duša zatúžila po takomto čistom umeleckom zážitku. Postavil sa medzi veriacich. Ale čoskoro prestal skúmať umeleckú gotiku a začal si všímať spevy a modlitby a radostné nadšenie veriacich. Zrazu bol uchvátený mohutným vnútorným zážitkom. Sám o tom hovorí: „Do očí sa mi tisli slzy, pretože v srdci sa mi ozývalo láskyplné volanie. Boh bol pri mne, miloval ma a ja som zahorel ľútosťou nad predchádzajúcim životom. A vtedy som pocítil, že malé dieťa, že Ježiš si vybral moje srdce za jasičky. A v duchu som videl, ako vo mne celá materialistická hypotéza a celá veda padá a láme sa pred týmto Dieťaťom.”

V tej chvíli Paul Claudel hlboko prežil moc lásky Boha, ktorý sa stal človekom a prebýva medzi nami. Otvoril sa pre Božiu lásku a stal sa veriacim a šťastným na celý život.¹

Boh nekonal zázraky iba v Izraeli, či v prvotnej cirkvi, čo máme zaznamenané vo Svätom písme. On koná aj dnes. Čaká, že ho budeme prosiť, túžiť po jeho moci a dôverovať mu. Lebo, kto prosí a **„pochybuje, podobá sa morskej vlne hnanej a zmietanej vetrom” (Jak 1,6).** Ale každý, kto prosí v súlade s Božou vôľou, dostane a kto hľadá nájde, a kto klope na božské srdce, tomu otvoria (porov. Mt 7,8). Nech posilní toto Pánovo uistenie náš život, aby bol čoraz viac preniknutý vierou v neho.

Amen.

¹ Porov.: VRABLEC, J.: *V službe slova* C. Rím : SÚSCM, 1991, 461.